

Nitra, dňa 23.3.1988

Vec: Michal Andrášik, člen KSČ
od 12.3.1948
č.leg.1295115
s t a ž n o s t

Rokovaniu XVII.zjazdu KSČ

P r a h a

Vážení súdruhovia,

obraciam sa na Vás v zúfalom a beznádejnom položení preto, že som sa doteraz postupne obrátil na vedúceho tajomníka Zs KV KSS Janáka, ako i ďalších vedúcich stranických a štátnych funkcionárov. Za uplynulých 5 rokov nikto nebol ochotný ma osobne prijať a konkrétny prípad so mnou prejednať.

Na 85 listov a žiadostí, kde som žiadal o zodpovedné riešenie veci mi každý odpovedal opakovane jednou vetou - nie je kompetetný zasahovať a preto sa moja sťažnosť posielala na Generálnu prokuratúru SSR v Bratislave a na Ministerstvo spravodlivosti v Bratislave.

Z týchto dvoch miest som dostal na všetky listy, ktoré boli neraz i niekoľkostránkové a uvádzali konkrétne údaje, odpoveď s rovnakým textom 2-3 viet, ktoré nič nevysvetľovali, iba zamietali. Na konkrétne nezákonnosti sa každý vyhýbal odpovedi.

V budove Generálnej prokuratúry ČSSR v Prahe som bol s manželkou štyrikrát, pričom s. Feješ v tom čase žiadnu stránku nemal, ale i tak nás nepríjal. Jeho riaditeľ odboru kontroly s. Siegl nás síce prijal, ale hneď povedal, že o prípade informoval s. Feješ generálneho tajomníka KSČ Husáka a preto v tej veci nič meniť nebude. Povedal, že "oni sú tretia moc" a že sa nebudú zaoberať žiadnymi sťažnosťami. Ani nechcel naše slová počúvať, lebo sa vraj ponáhla za inou prácou. Ja mám 64 rokov, tridsaťosem rokov som aktívne pracoval pre stranu, za čo som dostal vyznamenanie aj od prezidenta republiky za vynikajúcu prácu, dvakrát som bol vyznamenaný generálnym tajomníkom KSČ, ale pri takomto spôsobe jednania s ľuďmi v práci, by si žiaden člen strany svoje dobré meno neudržal. Nežiadal som žiadne výhody, poukazyval som vo svojich sťažnostiach na konkrétne rozpory a nezákonnosti, ktoré sa pri trestnom stíhaní voči môjmu spnovi konali. Žiadnikto nemal snahu s týmito nezákonnosťami sa oboznámiť. U všetkých som sa stretol iba s nedokazateľným názorom, že sa prípadom

"stojí" s. generálny tajomník s. Busák. Nikto zo stranických funkcionárov sa nepozastavil nad tým, že otec prokurátora Valašika bol aktívny člen Hlinkovej gardy a pracovník ÚŠB, ktorý sa v roku 1944 priamo pričínil o zatknutie mladých komunistov z Nitry. Keď niektorí skúsení prokurátori od prípadu Cervanovej odstúpili /Dr. Majerhofer/ on sa rozhodol na ňom získať postup a nezaváhal navrhnúť 3 tresty smrti za jednu nedokázanú vraždu.

Preto sa obraciam so žiadosťou o pomoc XVII. zjazdu KSČ a uvádzam dôvody tejto sťažnosti:

Môj syn Ing. Milan Andrášik bol odsúdený Krajským súdom v Bratislave a Najvyšším súdom v Bratislave za trestné činy voči Ľ. Cervanovej na 22 rokov III. NVS v Leopoldove za porušenia týchto zákonov a rozhodnutí:

1./ Bolo porušené základné právo na obhajobu

U § 33 odst. 1 a 2 a v § 220 odst 3 a v § 2 odst 2 písm d je doslovne uvedené:

Najdôležitejšie právo obvineného je právo na obhajobu

§ 91: povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní je, aby proti obvinenému postupovali nestranne a nezaújato. Od začiatku vyšetrovania syn Milan a jeho priateľ Čerman žiadali vypočuť sestry Cohen v Paríži a Petra Honischa. V prítomnosti sestier Cohen strávili obaja kritický večer 9.7.76 na diskotéke a s nimi odišli späť do bytu v Lamači. Tu ich medzi 12,-0,30 hod počula prísť Marcela Bonová/ktorá v byte bola/, ktorá to tiež potvrdila pred Krajským a Najvyšším súdom v Bratislave. Ráno 10.7.76 som prišiel do bytu ja s manželkou a odviezol som sestry a syna Milana do Nitry. V kruhu mojej rodiny sa nabeďovali a pobudli do popoludňajších hodín a 11.7.76 odišli do Tatier. Dňa 14.7.76 ich z Vysokých Tatier do Bratislavy doviezol Peter Honisch, ktorý spolu s nimi dňa 14.7.76 ako "muž s biradkou v bunde"/viď výpoveď Škrobánka/ bol na ďalšej diskoteke v Mlynskej doline. Z tohto dôvodu syn Milan a Čerman žiadali vypočuť iba týchto 3 svedkov. Prokurátor Valašik nielenže jediné a korunné svedkyne nenechal na hlavnom pojednávaní vypočuť, ale previedol podvod v tom, že jednu z nich - Lydiu - nechal vypočuť na ambasade v Paríži a keďže jej výpoveď bola pre syna Milana a Čermana priaznivá tak ju na hlavnom pojednávaní zamlčal, ani ju do súdnych spisov nenechal založiť. Dostala sa tam až po liste z Francúzska na žiadosť obhajoby. Pri predkladaní žiadosti na hlavnom pojednávaní sa vypočutie svedka Petra Honischa túto žiadosť prokurátor stále zamietal s tým, že táto osoba neexistuje a že si ju len Andrášik s Čermanom vymýšľajú. Svedka Petra Honischa sa nám podarilo nájsť v Tatrách, kde dodnes býva.

Keď sa ukázalo aká nepriznivá pre obžalobu je výpoveď jednej zo sestier snažil sa prokurátor urobiť problém okolo dátumu diskotéky. Tu by som uviedol iba jedno, že skupina Elán účinkovala v Unic klube v dňoch 6.7.76 a 9.7.76. Je teda zrejme, že 7.7.76 v klube žiadna diskotéka nebola a vzhľadom na odstup času je jasné, že výpoveď na tento deň môže byť len omylom. Teda i prepis dátumu, ktorý je voľne viditeľný - bežné prečiarknutie - nemožno považovať za pokus o podvod, ako ho vykreslil prokurátor. Veď svedkyňa diskotéku opisuje podrobne a ich prítomnosť v Unic klube je objektívne svedkami preukázaná. O to dôležitejšie je, aby tieto svedkyne vysvetlili záležitosti priamo pred čs. súdom.

II. Prevedené nezákonnosti zo strany prokurátora a vyšetrovateľov

V § 2 odst 2 sa doslova hovorí "k výpovedi a k priznaniu nesmie byť vyšetrovaný nijakým spôsobom donucovaný a tiež § 220 odst. 3. Uvedené paragrafy Trestného poriadku boli porušené tým, že vyšetrovatelia hneď po zaistení umiestnili syna do cely smrti a ako spoločníka sem nezákonne nasadili mukla Fagana ktorý bol už vopred o jeho prípade podrobne informovaný - človek asi 2 metre vysoký zúrivy väzeň. Z a obdobie - 70 dní - ho pravidelne týral, mučil a rôznymi zvykmi donucoval, naučil ho naspamäť hlasno hovoriť vykonštruovanú výpoveď. Vyvrcholenie u neho nastalo v dňoch od 23.8. - 27.8.1981, v ktorom ho mukl Fagan postavil do jedného kúta on si stal do druhého kúta, tri dni a noci v plnej zúrivosti sa mu vyhrážal zabitím /vraj jemu uveria, že v sebaobrane/ škrtil ho a umýval výkalmi. Veľmi aktívne v tejto úlohe pôsobil a vyšetrovateľom pomáhal odborný znalec psychológ Dobrotka. Menovaný pri jeho vypočúvaní mu ukazoval rôzne fotografie mrtveho tela. Súčasne psychológ nahováral všetkých obvinených, aby sa k trestnému činu vraždy priznali a určoval im aj akési poradie výšky trestov. Keď už syn Milan nestačil odolávať spoluväzňovi Faganovi a dostal sa do voľby život alebo smrť, volil potom takto vopred pripravenú Faganovú výpoveď. Stalo sa tak 27.8.81 keď vyšetrovateľ Lamačka ráno o 6 hod telefonicky volal na byt obhajcu Dr. Tury Nagy a aj s veliteľom Jiskrom, aby ihneď došiel do Bratislavy, pretože syn Milan ide zmeniť výpoveď a priznať sa. Predseda senátu Dr. Bilčík tieto nezákonnosti v rozsudku zamietol so slovami:

"Andrášik sa dodatočnú obhajobu osvojil od Brázdu až na hlavnom pojednávaní - viď rozsudok str. 22

O tom čo všetko s ním mukl Fagan v cele smrti robil podrobne popisoval na 10 stranovom liste vo februári 1982 a okrem toho k tejto veci môže vypovedať obhajca Tury Nagy, ktorý žiadal, aby

bol Milan od Fagana odlúčený ešte 9.9.1981. Stalo sa tak až potom keď si Fagan splnil úlohu. V kritickom čase od 23.-27.8.81 sa podobné nezákonnosti zo strany vyšetrovateľov prevádzali na celej skupine vyšetrovaných. Medziiným tieto nezákonnosti podrobne popisuje aj obž. Bedač. Podrobne popisuje nezákonnosti, ktoré sa na ňom prevádzali vyšetrovateľom mjr. Hupceiom. Obž. Brázdu previezli v tomto období do Brna, kde ho pripravovali na proces. Por. Taliga mu hovoril, ako sa má zavraždiť. Koncipovali mu list na uskutočnenie rozvođu. Na proces bol predvedený ako kus trosky v nepričetnom stave. Hlavné pojednávanie muselo byť prerušené len preto, že obž. Brázda rozprával to, čo sa im do koncepcie nehodilo.

V týždni od 20.-27.8.1981 sa snažil mjr. Jiskra presvedčiť manželku Milana Ingrid, aby sa so svojim manželom rozviedla. To všetko robil mjr. Jiskra len preto, aby ho fyzicky a psychicky zničili a aby ho donútili rozprávať to čo si sami vykonštruovali. Výsledky vyšetrovania sa na synovi prejavili v tom, že počas vyšetrovania schudol o 15-20 kg za 20 mesiacov. Okrem nadmerného chudnutia dostal tiež ťažkú TBC, na ktorú nikdy predtým chorý nebol. Ani dodnes nie je zdravý a jeho matke nik nechce prezradiť jeho súčasný zdravotný stav. Odpoveď od ošetrojúceho lekára z ÚZNV, že "jeho zdravotný stav je v norme" je čudný, keďže 9.2.1986 písal o tuberkulinovej skúške pri ktorej mal stav 25, keď norma je 10!

Počas osobnej návštevy sedia vždy nad ním príslušníci ÚZNV a on sám po 4 ročnom väznení je v takom psychickom stave, že sa bojí na nás aj pozrieť, nie že by nám mohol hovoriť o svojom zdravotnom stave resp. pracovnom prostredí v akom pracuje. Po tom všetkom čo sa s ním za tie 4 roky dialo vyzerá tak, ako by ho postupne pripravovali na smrť. To preto, aby už nikdy nielen on, ale aj jeho spoludsúdení nemohli povedať všetko čo s nimi vyšetrovatelia vo väzbe robili. Náš socialistický trestný poriadok § 2 odst 2 takéto metódy a spôsoby vyšetrovania zakazuje.

Osobne som presedel na hlavnom pojednávaní - 31 dní - . Samotné hlavné pojednávanie bolo protiprávne neverejné a niektoré jeho časti tajné - jeho priebeh mňa presvedčil, že neverejné bolo preto, aby sa zakryli a utajili všetky vyšetrovacie spôsoby ako ich táto skupina vyšetrovateľov a prokurátor-syn Hlinkovca-prevádzala.

Bola tým porušená dôstojnosť a vážnosť súdneho pojednania!

Počas hlavného pojednávania, kde nás mohlo byť maximálne 14 zúčastnených p. prokurátor zariadil ešte aj to, aby nás každé ráno pred a po odchode z budovy Justičného paláca vítali a odprevádzali policejní psi.

Na spopularizovanie vlastných osôb/Valašik-Jiskra/zariadili, aby

výsledok súdneho pojednania bol dôsledne komentovaný a spopularizovaný v denníku Práca, Nové Slovo, Smena, Roľnícke noviny a relácie TV a celý prípad bol vydaný knižne dvakrát.

III. Rozpory v pitve a v pachových stopách

V § 105 odst 1-40/70 sa doslovne hovorí;

Kritéria smrti určuje právny poriadok, ale sú to rozhodujúce vedecky uznávané medicínske kritéria, ktoré musí znalec vo svojom posudku vysvetliť a v danom prípade odôvodniť ich existenciu. Napriek obsahu uvedeného para grafu 105 vyskytujú sa v zápisoch pitvy zásadné rozpory, ktoré Dr. Bilčík na hlavnom pojednávaní nepripustil zdôvodniť:

Sú to:

1./ Vo SVODKE pre ÚV-KSČ v roku 1976 je písomne daná informácia o tom, že nájdené ženské telo je silne zohyzdené, popichané, dorezané a znásilnené. O obsahu takejto zprávy mňa osobne v roku 1981 informoval vtedajší vedúci tajomník OV KSS s. Talár. V skutočnosti žiadne násilnosti na tele poškodenej zistené neboli.

2./ V zápisnici o obhliadke tela poškodenej je uvedené, že sa jedná o telo 40 ročnej ženy. Poškodená Cervanová mala 20 rokov.

3./ V zápisnici o prevedenej pitve je uvedené, že na poškodenej nie sú príznaky po znásilnení.

Podľa obžaloby a vyneseného rozsudku Krajského súdu v Bratislave ju znásilnili všetci obžalovaní.

4./ V rozsudku Krajského súdu v Bratislave na str. 71 je uvedené: "nebolo zisťované ani prítomnosť spermii na pohlavných orgánoch".

V obžalobe na str. 20 sa zase uvádza, že "z obsahu posudku Kriminalistického ústavu Federálnej správy VB v Prahe vyplýva, že spermie na predložených vzorkách zistené neboli".

V potvrdení Najvyššieho súdu v Bratislave, ktorému predsedal Dr. Mader na str. 43 je uvedené "pre hnilobu nebola zisťovaná prítomnosť spermii".

Na str. 35 sa zase hovorí "tvrdenie obžaloby-znásilnenie šiestimi mužmi je absurdné, pretože pitevný nález hovorí o hymen anulare s hladkými okrajmi".

5./ V paragrafe 105 odst. 2 sa hovorí "Dvoch znalcov treba pribrať vždy ak ide o obhliadku mrtvoly-pitvu". V roku 1976 podpísal pitevný protokol len jeden znalec Dr. Porubský. Na hlavnom pojednávaní a na Najvyššom súde všetci obžalovaní, obhajcovia a aj my rodinní príslušníci sme žiadali osobnú prítomnosť patologa Porubského. Dr. Bilčík protiprávne väetky naše žiadosti zamietol čím porušil horeuvedený paragraf.

6./ V paragrafe 211 odst. 1 sa hovorí "osobná prítomnosť patologa nie je potrebná vtedy ak s tým súhlasí prokurátor aj obžalovaní.

Obžalovaní s týmto nesúhlasili a ešte aj na Najvyššom súde žiadali patologa. Napriek tomuto Dr. Mader do potvrdenia na Najvyššom súde na str. 43 napísal "Podľa § 211 odst 4 TP za súhlasu prokurátora a obžalovaných prečítaný na odvolacom konaní."

žiaden
že
C

7./ Strata rozboru vody z roku 1976!

V roku 1976 pri nájdení mrtvoly boli odobraté aj 2 litre vody na prevedenie rozboru rozsievok a na ich provnanie s rozborom vody, ktorá sa našla v pľúcach a v pečeni poškodenej. Tento rozbor vody z roku 1976 sa v písomných dokladoch pri oboznamovaní nenachádzal - stratil sa.

Preto bol vyhotovený nový rozbor rozsievok z roku 1981, ktorý podľa čs. normy nemôže byť nijakým spôsobom platný. Tento rozbor Dr. Bilčík v rozsudku na str. 70 a na str. 100 zdôvodňuje "údajnou absenciou" a ďalej tým, že aj napriek tomu boli indentifikované 2 druhy rozsievok".

Takéto a radu im podobných zdôvodnení je zo strany predsedu senátu absolutne nezodpovedné a trestné.

Rozbor vody a prítomnosť rozsievok dvoch druhov je potvrdený iba na 66,6%, čo v tak závažnom prípade, keď sa jedná o trest smrti nemôže byť nijak zodpovedne potvrdené.

Pre informovanosť dňa 13.12.1981 bol v rozboroch vody zistený takýto skutočný stav:

a/ Kráľová most: Fragilaria Naucula Syndrea

b/ Kráľová jazero: Nitschia Naucula

c/ Senec jazero: Fragilaria Nitschia Syndrea

Rozbor vody z uvedeného dňa je najbližšie k rozboru vody v pľúcach poškodenej zo Seneckých jazier. Z tohoto vyplýva, že rozbor vody rozsievok z roku 1981 nemôže byť v žiadnom prípade platný. Myslím si, že bolo povinnosťou Dr. Bilčíka trvať na tom, aby sa zadovážil pôvodne platný rozbor a nie pristúpiť jednoducho na rozbor neplatný.

Pre oklamanie verejnosti v celej našej republike ešte aj Mj. Ján Veselovský vo vydanej knihe "Pod svetlom majáka" uvádza "pri pitve mrtvoly zistili, že vzorky vody, ktoré sa našli v pľúcach poškodenej boli totožné s tými, ktoré odobrali z neďalekého termálneho jazera". Napriek takýmto klamstvám to Videopres Medzinárodná organizácia novinárov vydala v roku 1985 v 40.000 výtlačkoch.

Pachové stopy.

Krajský prokurátor Valašik predviedol na hlavné pojednávanie "odborného znalca" na pachové stopy nprap. Rožňovského. Počas jeho dokazovania bolo hlavné pojednávanie uzavreté a uznané za "tajné"/nikto nevie prečo?/ Odborný znalec Rožňovský dokazoval kto a čím s akým oblečením prišiel do styku s Cervanovou. U syna Milar

žiadne stopy zistené neboli. V tomto prípade bolo dodatočne zistené že pachové stopy boli odobraté z nohavíc, ktoré priniesla matka Cervanová v roku 1981 na KS ZNB z domu, s ktorými žiaden z obvinených neprišiel do styku. Po odstupe 5 rokov sú takéto pachové stopy neplatné. Dr. Bilčíkovi to nevadilo, aby v rozsudku na str. 72 a na str. 201 uviedol "aj týmito pachovými stopami usvedčuje prítomnosť obžalovaných na vražde.

9./ Rozpory v rozsudku predsedu senátu Dr. Bilčíka

Predseda senátu napísal do rozsudku iné, ako bolo na hlavnom pojednávaní hovorené/zo strany svedkov aj obžalovaných/.

a /§ 190 odst. 1 a 2 hovorí: hlavné pojednávanie koná súd zásadne verejne. Táto zásada je zakotvená aj v článku 103 odst. 2 Ústavy ČSSR. Neobstojí preto žiadne iné zdôvodnenie na jeho uzavretie podľa § 200, pretože v dennej tlači a v brožúrach sa popisalo len to, čo vyhovovalo na oklamanie verejnosti. Prokurátor Valašik a predseda senátu Bilčík štylizovali obsah obžaloby a rozsudku tak, aby každý kto si ho prečíta bol presvedčený o jeho pravdivosti. Nebolo brané v úvahu čo zo strany obžalovaných, obhajcov a svedkov sa na hlavnom pojednávaní hovorilo. Z tohto dôvodu uvediem len niektoré konkrétne prípady, ktorých sa uvedené rozpory týkajú:

b/ počas výpovede svedkyne Zimákovvej senát vylúčil z hlavného pojednávania všetkých prítomných včetně obžalovaných. Sv. Zimáková ako jediná ktorá sa podľa obžaloby aj podľa vyneseneho rozsudku celého priebehu žúru mala zúčastniť

c/ Časť jej otázok a odpovedí ku ktorým sa na hlavnom pojednávaní vyslovila: "Dňa 9.7.76 som nebola v Bratislave". Predošlá výpovede som popisovala preto, lebo ma oddelili od kojaceho dieťaťa. Dva dni nebolo kojené.

Prok. Valašik: Máte obavu z pomsty?

Zimáková: Nemám obavy len z vyšetrovateľov

Prok. Valašik: Prečo ste sa dňa 30.8.81 pozvracali?

Zimáková: Preto, lebo som sa Vás bála

Prok. Valašik: Čo poviete na opísané násilie?

Zimáková: Nútili ma k tomu vyšetrovatelia, menovite Lamačka

d/

Zdôvodnenie napísané v rozsudku na str. 54 vo veci Zimáková

Na ďalšie otázky odpovedala, že prokurátor jej síce kládol otázky, ale nevyvíjal na ňu žiaden nátlak, nikým nebola prinútená napísať vyhlásenie na č. 1.1349. Ďalší podrobný popis zdôvodnenia sa v rozsudku preberá výlučne z prípravného konania.

V rozsudku na str. 76 Dr. Bilčík napísal: Stretnutie s otcom Andrášika, ktorému Zimáková potvrdila, že bola na diskotéke s Andrášikom a

francúzskami. Dr. Bilčík v tomto prípade klame a aj rozsudok prispôsobuje preto, že mne osobne Zimáková povedala, že ju stále prenasledujú a nevie prečo, pretože ona na žiadnej diskoteke v Bratislave nebola.

e/ Sv. Pavlík potvrdzoval prítomnosť sv. Zimákovvej na kajakárskom splave v Rev. Podzámčí. Povedal "Zimáková sa splavu dňa 9.7.76 zúčastnila. Kurzy sa pravidelne konali 2 až 3 krát do roka a ja som bol ich vedúcim od roku 1973. Člno sú dvojmiestne a ak by niekto odišiel bolo by sa ihneď zistilo. Plavba trvala 5-7 hodín a domov do tábora prichádzali študenti medzi 16-19 hodinou. Účasť v každom kurze sa pohybovala od 30-32 ľudí. Na 10 študentov je vždy jeden inštruktor. Ďalej je tam jeden lekár a vedúci kurzu. Tábor bez súhlasu nesmel nik opustiť. Počas prevádzanie týchto kajakárskych splavov nikdy sa nestal prípad, aby bol niekto bez súhlasu vedúceho odišiel.

Dr. Bilčík: Mohol sa šikovný človek vzdialiť z tábora?

Odpoveď: Prakticky je to možné, aby sa šikovnejší človek mohol popoludní z tábora vzdialiť/ak chce vojak vzdialil sa aj zo strážených kasární/

Pretože hlavné pojednávanie počas výpovede Zimákovvej bolo tajné nik nemal možnosť položiť žiadnu otázku napr. ako sa Zimáková dopravila z tábora na št. cestu a potom 190 km do Bratislavy autostopom. Predvolať svedka Kružliaka, ktorého si Zimáková žiadala na Obvodnom súde, kde bola súdená pre krivé svedectvo Dr. Bilčík nepovažoval za potrebné.

V rozsudku na str. 85 Dr. Bilčík napísal: Výsledok expertízy pachových stôp dokazuje, že Zimáková prišla do styku s poškodenou Cervenou. Tvrdenie Zimákovvej bolo vyvrátené výpoveďou svedka Pavlíka, vedúceho sústredenia, ktorý vysvetlil, že nebolo žiadnym problémom vzdialiť sa na noc z tábora. Že Najvyšší súd vylúčil správnosť pachových stôp, to bolo Dr. Bilčíkovi vedľajšie.

V rozsudku na str. 3 odst. 2 sa uvádza:

Milan Andrášik a František Čerman 9.7.76 v nočných hodinách bez súhlasu a vedomia Anny Turčanovej vnikli do jej rodinného domu v Bratislave na Varinskej ulici č. 16. Syn Milan už v tomto byte nebyval od 22.3.1976 kedy sa presťahoval do bytu svojej sestry Evy v Lamači. Klúče od vonkajšej brány a ani od bytu na Varinskej 16 už nemal pretože ich hneď pri odchode v mesiaci marci odovzdal Turčanovej, čo ona na hlavnom pojednávaní dňa 23.8.1982 potvrdila. Nikto na hlavnom pojednávaní zo svedkov ani obžalovaných, ktorí tam mali byť nesvedčili že by bol bránu a byt otváral Andrášik. Aj napriek takýmto závažným okolnostiam nedokázaného prípadu obžaloba aj rozsudok uvádzajú, že Andrášik násilne otvoril byt a preto ho aj, ako je to v rozsudku uvedené Dr. Bilčík aj v tomto prípade odsúdil.

V rozsudku na str.82 je napísané:

Ide o vykonštruovanú obhajobu, ktorú si obžalovaný Andrášik osvojil, až keď bol na hlavnom pojednávaní oboznámený s výpoveďami obž. Brázdu. Horeuvedený citát nie je pravdivý, pretože existuje desaťstranový list napísaný vo februári 1982, v ktorom podrobne popisuje, čo mu Fagan 2 metre vysoký potetovaný chlap prevádzal s obvineným telesne slabším Milanom Andrášikom. Dňa 9.9.1981 žiadal odlúčenie obhajca. Dňa 22.3.1982/hlav. pojednávanie jún 1982 som podal sťažnosť na ÚV KSČ, kde popisujem pôsobenie Fagana.

Pôsobenie psychologa Dobrotku

V rozsudku oprel Dr. Bilčík výnimočný trest aj o posudok znalca doc. Dobrotku. Menovaný ako jediný z odborných znalcov sa dostal do konfliktu so všetkými 7 obžalovanými. Žiadne iné pripomienky k inému znalcovi nikto nemal. Z tohto dôvodu žiadali všetci obžalovaní, obhajcovia a ich rodinní príslušníci iného nekonfliktného znalca. Senát aj túto žiadosť zamietol. Znalec vychádzal pri spracovaní psychologických posudkov z predpokladu, že obžalovaný spáchal trestný čin a podľa toho aj vypracoval pre všetkých obžalovaných stejné posudky. Pre syna Milana v posudku do rozsudku napísal "Bola zistená stála prítomnosť agresivity ako pohotovosti konať útočne mobilizovaná najmä impulzívnou a egocentrickými motiváciami konania smerom k roztopašnosti a posesívno a pudovo orientovaného mladého človeka, ktorému chýbajú účinné ale najmä morálne motivácie ako aj súcit k objektu žiadostivosti. Z hľadiska pozitívnych rezerv zistil iba jediný moment vysokoškolskú kvalifikáciu. Takáto konfliktná situácia spôsobuje, že výsledky použitého testu nie sú primerané psychickej štruktúre a ich obraz je skreslený. V prípade Hand testu, ale aj u iných testov môže spôsobiť takýto konflikt so znalcom trvalú prítomnosť testami zistenú agresivitu, impulzívnosť a egocentrizmus. Je vôbec nedostatkom v práci znalca Dobrotku, že on sám nebol schopný takýto konflikt s obžalovanými eliminovať. Znalec Dobrotka ukazoval obžalovaným počas 1-2 hodinového testovania fotografie zohavených mrtvol, určoval výšky trestov aj poradie a nahováral ich na priznanie. Okrem toho napísal do posudku a aj Dr. Bilčík do rozsudku že mal konflikt na Brázdovej svadbe a časť výpovedí Anny Turčanovej. Konflikt na Brázdovej svadbe je úplne vymyslený Kocúrom, čo aj tento na hlavnom pojednávaní potvrdil. V marci roku 1976 som sa zúčastnil sťahovania Milana od Anny Turčanovej, kde sa nevedeli dohodnúť na platení telefonu, ktorí všetci používali. Aj tu žiaden konflikt nebol a nakoniec to potvrdil syn Anny Turčanovej Tibor.

Je až zarážajúce, ako môže takéto nehoráznosti Dr. Bilčík do rozsudku napísať. Už aj z tohto dôvodu bolo potrebné dať súhlas na vypracovanie psychologických posudkov nestrannou osobou. Okrem tohoto v prípade výnimočného trestu pri takomto psychologickom posudku treba vychádzať z celkového hodnotenia a to z minulosti v škole, aj na pracovisku až do jeho zatknutia. Posudok znalca vyvrátil sám život, keďže Milan počas 5 ročného pôsobenia na pracovisku dosahoval úspechy, počas celej školskej dochádzky až do skončenia vysokej školy bol dobrým žiakom. Bol tichej spoločenskej povahy. Na vysokú školu bol prijatý bez skúšok. Nikdy neboli naňho žiadne sťažnosti. Pred dokončením vojenskej prezenčnej služby dostal hodnosť poručíka. Na vojne mu bolo udelené pochvalné uznanie. Kladný posudok od zamestnávateľa Montážny podnik spojov, u ktorého pracoval od mája 1976, kde bol 4 roky predsedom SZM. V tomto podniku bol prijatý aj za kandidáta KSČ. Zapájal sa aj do zlepšovateľského hnutia. Všetci moji súrodenci aj otec boli členmi KSČ a brat František dostal za účasť v povstaní § 255. U odsúdeného Milana prokurátor tendenčne použil a predseda senátu po ňom prevzal také obvinenie, ktoré nebolo na hlavnom pojednávaní nikým dokázané. Takýto postup volili preto, aby mohli použiť okrem § 219 vražda ešte aj výnimočný trest § 29 odst 1 písm a a b a odst 3 a § 35 odst 1. Rozsudok nebol koncipovaný z toho čo sa o Andrášikovi na hlavnom pojednávaní hovorilo, ale z toho na čom sa vopred dojednali pred hlavným pojednávaním. Senát Krajského súdu pod predsedníctvom Dr. Bilčíka pri rozhodovaní sa neopieral o spoľahlivé zistenia, nepreviedol zhodnotenie všetkých okolností, ktoré sa pri trestnom čine mali udiť. Namiesto toho, aby sa bol senát zaoberal faktami a rozpormi sústredil sa senát na to, aby zahladil nátlak a mučenie obžalovaných. Bez konkrétnych dôkazov sa podarilo súdu zničiť 7 mladých ľudí a ich rodinných príslušníkov. Za takýchto okolností hodnotil Dr. Bilčík Andrášika v tom zmysle, že stupeň nebezpečnosti trestného činu vraždy je mimoriadne vysoký a jeho osoba je nenapraviteľná. Takéto hodnotenie trestného činu je opísané výlučne z kritérií uvedených v § 29 odst 1 TP a nie zo skutočností aké sa zistili na hlavnom pojednávaní.

Nezákonné prenasledovanie niekoľko desiatok rodinných príslušníkov

Uvediem svoju najbližšiu rodinu:

- 1./ Michal Andrášik, otec odsúdeného. Pokyn daný vedúcim tajomníkom Janákom
 - a/odvolanie z funkcie vedenia podpredsedu OK RK OV KSS Nitra
 - b/odvolanie z volenej funkcie člena OK RK OV KSS Nitra
 - c/odvolanie z funkcie riaditeľa Cestných stavieb Nitra bolo

prevedené bez zdôvodnenia, bez zaradenia na inú prácu. Zostal som prakticky zo dňa na deň bez zamestnania a to aj napriek tomu, že som v závode pracoval 35 rokov. Bol som pritom za trvale dosahované politické a hospodárske výsledky vyznamenaný prezidentom republiky dvakrát, ministrom dopravy v Prahe jedenkrát a trikrát som bol najlepším zlepšovateľom v doprave. Odrobil som niekoľko rokov aj na kapitalistov. To čo súdruh Janák urobil mojej rodine by neurobil žiaden kapitalista svojmu robotníkovi. Okrem toho okradol moju rodinu o 20-25% dôvohodku

d/do uličnej organizácie ZO KSS, kde som bol prepradený bol daný pokyn, aby mi bol udelený stranický trest. Takýto príkaz mnohí súdruhovia, ktorí ma dobre poznali nevedeli pochopiť, lenže príkaz bol daný a musel sa plniť

e/na základe vykonštruovaného ohovárania zo strany prokurátora Valašika, syna gardistu, bolo na OV KSS prevedené šetrenie o akomsi nahovárani svedkov na nepravdivé výpovede zo strany otca Urbánka a Brázdu/viď záznam na OV KSS/

f/bol daný pokyn na OV KSS Nitra v tom, aby sa preverila akási sťažnosť zo strany ZO KSS pri Cestných stavbách. Aj takéto príkazy boli vymyslené a mali slúžiť na psychické zastrasovanie mojej osoby. Opak je aj v tomto pravda viď posudok ZOKSS, ktorý zaslala na moju osobu hodnotenie okresnej konferencie KSS a PR Cestné stavby Nitra g/tesne pred zahájením hlavného pojednávania na Krajskom súde zariaďoval poručík Lamačka, aby som sa nedostal na súd ako účastník konania/viď doklad/

h/v mojom byte mi bol odpočúvaný telefón, nahlasované rôzne drzé a sprosté správy/viď magn.páska/

ch/po vynesení rozsudku som chcel navštíviť sestry Cohen v Paríži, aj táto možnosť mi bola odmietnutá

i/dňa 19.1.1982 deň pred vycestovaním do NSR, bola zastavená činnosť matke Milana Jolana, ako sprievodkyne Tatraturu, bezdôvodne

j/u Ingrid Andrášikovej, manželky Milana prevedená tajná prehliadka bytu bez jej prítomnosti

k/brat Milana Ľubor-sko vojak slúžil na západnej hranici v Bore u Tachova. Mjr. Hupcei a prap. Šikula prišli za ním na posádku v decembri 1981 s autom Volga, očierňovali ho pred politickým vedúcim a hovorili o výške trestu pre brata Milana. Dňa 4. a 5.8.1982 počas opušťáku chodilo za ním 10 vyšetrovateľov na 3 osobných autách zn: BAB 69-61, TTC 19 26 a Škoda 1203 reg. zn. Trenčína.

V auguste 1982 na pokyn mjr. Hupceia nemohol dostať opušťák na vlastnú svadbu. Veliteľ ho odmietol pustiť so slovami "vraj to má zakázané!"